

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721200699
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8721200699.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpený: Hudzík & Partners s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654, proti žalovanému: D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpený: Mgr. Marcel Lesňák, advokát, so sídlom Murgašova 87/6, 058 01 Poprad, IČO: 50654578, o zaplatenie 3.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 11C/10/2021-169 zo dňa 30.3.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku II. o zamietnutí žaloby a súvisiaceho výroku III. o trovách konania.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Návrh na prerušenie konania do skončenia trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Poprad, odbor kriminálnej polície H.: I./X-XXX-XX-XXXX z a m i e t a .

II. Žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobným návrhom doručeným súdu 10.3.2021 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.000,- eur s 5 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 13.2.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že žalobca poskytol žalovanému preddavok vo výške 3.000,- eur na kúpnu cenu za garáž vo vlastníctve matky žalovaného nachádzajúcej sa v Poprade na ulici Hviezdoslavovej zapísanej na LV č. XXXX v k. ú. C.. Žalobca mal za to, že žalovaný je oprávnený sprostredkovať predaj garáže, ale dňa 28.10.2020 stretol matku žalovaného D. E., ktorá mu uviedla, že synovi nikdy nedala súhlas na predaj garáže. Na základe tejto skutočnosti žalobca podal trestné oznámenie, ktoré bolo odmietnuté uznesením z 8.2.2021 s tým, že žalobca si môže nárok uplatniť v civilnom konaní.

3. Žalovaný so žalobným návrhom nesúhlasil. Uviedol, že v roku 2020 sa zoznámil so žalobcom. V tom období bol žalovaný dlhšie bez práce, pričom rodičom tvrdil naoko, že je v Žiline v práci, pričom bol

v Poprade pri garáži. Najskôr sa žalobca správal k žalovanému kamarátsky, núkal ho pivom, chcel, aby sa mu zdôveril so svojimi problémami. Následne mu však začal rozprávať, že povie jeho rodičom, že nechodí do práce, ale trávi čas pri garáži. Žalobca zistil, že žalovaný je ľahko ovplyvniteľný, že má pred rodičmi veľký rešpekt, a že by to znamenalo pre neho katastrofu. Začal na žalovaného sústavne psychicky tlačiť a pod zámienkou toho, že povie všetko rodičom, žiadal od neho rôzne hnutelné veci nachádzajúce sa v garáži. Tieto veci mu žalovaný pod nátlakom postupne dal. Kúpou od žalovaného požadoval príviesny vozík a nakoniec garáž patriacu jeho matke. Žalovaný najskôr povedal, že sa to nedá, ale žalobca mu povedal, že má mame povedať, že prehral peniaze v herni a musí predať garáž, ale žalovaný to nedokázal povedať. Tak si žalovaný u žalobcu postupne musel „kupovať čas“ kým to doma s garážou vybaví. Postupne mu žalovaný dal dve vozidlá, ktoré patrili jeho kamarátke J. K. a jej otcovi L. M., N. O. a žalovaného vozidlo N. O.. Ďalej na Mestskom úrade v Poprade musel podpísať potvrdenie, že mu dlží 3.000,- eur, ďalšie potvrdenie na prevzatie sumy 1.000,- eur, pričom tieto finančné prostriedky vo výške 3.000,- eur, ani v sume 1.000,- eur mu žalobca nedal. Situácia dospela tak ďaleko, že sa žalovaný dňa 26.10.2020 pokúsil o samovraždu, keď neunesol psychický nátlak na jeho osobu. Išlo o neúspešný pokus o samovraždu z dôvodu skorého zabrzdzenia vlaku a príchodu záchranných zložiek, pričom žalovaný bol následne hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení nemocnice v F.. Podpis dokumentu o prevzatí sumy 3.000,- eur bol žalobcom vynútený pod nátlakom, vydieraním. Obsah dokumentu sa nezakladá na pravde. Ide o neplatný právny úkon, lebo nebol urobený slobodne a vážne. Žalovaný dňa 1.3.2021 na OO PZ v Poprade podal trestné oznámenie vo veci zločinu podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 a § 37 ods. 1 všetko Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie žalobca sa v konaní domáhal, aby mu žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie predstavujúce sumu 3.000,- eur, ktorú v súvislosti s kúpou garáže s. č. XXXX P. Q. B. R. C. mal odovzdať žalobca žalovanému. V žalobnom návrhu žalobca definoval, že suma 3.000,- eur predstavuje preddavok na kúpnu cenu za kúpu garáže. V priebehu konania uvádzal, že suma 3.000,- eur predstavovala kúpnu cenu v celosti za garáž. Žalovaný popieral odovzdanie sumy 3.000,- eur zo strany žalobcu a aj právny dôvod, žeby malo ísť o vyplatenú sumu v súvislosti s predajom garáže. Nebolo sporné, že k predaju garáže zo strany vlastníka mamy žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nedošlo.

5. Sporný bol akt odovzdania sumy 3.000,- eur i keď v častiach zo strany žalobcu žalovanému. Žalobca v konaní nárok preukazoval najmä potvrdením z 26.5.2020 o prevzatí zálohy 1.000,- eur, podpis na potvrdení žalovaný nepopieral a potvrdením z 6.8.2020 o prevzatí hotovosti vo výške 3.000,- eur v súvislosti s predajom garáže, ktoré žalovaný podpísal na D. S. R. C., podpis žalovaný nepopieral. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany tvrdil, že sumu 3.000,- eur od žalobcu neprezval a potvrdenia z 26.5.2020, 6.8.2020 podpísal pod psychickým nátlakom zo strany žalobcu.

6. Musí byť preukázané, že na strane osoby, ktorá má vydať bezdôvodné obohatenie vznikla majetková výhoda na úkor iného subjektu. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal odovzdanie sumy 3.000,- eur titulom kúpnej ceny za garáž žalovanému, ba nepreukázal samotné odovzdanie sumy 3.000,- eur na akýkoľvek účel. Pokiaľ v rámci prostriedkov procesného útoku žalobca poukazoval na potvrdenie o prevzatí platby 1.000,- eur z 26.5.2020 i celej platby 3.000,- eur 6.8.2020, žalovaný potvrdil podpis na predmetných právnych úkonov. Vzhľadom na okolnosti veci vyplývajúce z výsluchu žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, svedkov G. E., D. E., znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní súd prvej inštancie posúdil, že predmetné právne úkony, najmä právny úkon z 6.8.2020 bol preukázateľne vykonaný pod psychickým nátlakom žalobcu na žalovaného, nešlo o právny úkon vykonaný slobodne. V zmysle § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon vykonaný pod vplyvom vyhrážky, nie slobodne, je absolútne neplatný právny úkon.

7. Citujúc rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3Cdon/1522/1996, sp. zn. 33Obo/861/2002 s poukazom na vzájomnú súvislosť súd sa stotožnil s okolnosťami, ktoré viedli žalovaného k podpisu podania z 6.8.2020, že to bolo pod vplyvom vyhrážky zo strany žalobcu, že prezradí mame žalovaného, že žalovaný nepracuje. Uvedené je nepriamo potvrdené výpoveďami svedkov G. E., D. E., z obsahu znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní i z obsahu lekárskej správy vyhotovenej pri hospitalizácii žalovaného v súvislosti s neúspešným pokusom o samovraždu. Treba uviesť, že i svedok zabezpečený žalobcom J. T. potvrdil, že správanie žalovaného bolo „neskutočné“, že za zvláštnych okolností nástojil na predaji auta, že sa „triasol o peniaze“. Uvedené

všetko len dokresľuje rozpoloženie žalovaného v tomto čase, že bol kvôli správaniu žalobcu vo vzťahu k nemu schopný čokoľvek realizovať, len aby žalobca neprezradil mame žalovaného, že nepracuje.

8. Za daných okolností nemožno potvrdenia o platbe spolu 3.000,- eur vyhodnotiť inak ako absolútne neplatný právny úkon, nie je teda relevantným dôkazom o odovzdaní sumy 3.000,- eur zo strany žalobcu žalovanému.

9. Za daných okolností nebola preukázaná existencia bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

10. Za nepriamy dôkaz svedčiaci o pravdivosti tvrdenia žalovaného je možné považovať aj kúpnu zmluvu z 25.11.2020, z ktorej vyplýva kúpna cena predmetnej garáže 12.000,- eur. Ak by mala byť v roku 2020 kúpna cena za garáž 3.000,- eur, išlo by o neprimerane nízku kúpnu cenu, dohodnutú v rozpore s dobrými mravmi.

11. V súlade s čl. 6 ods. 1 Civilného sporového poriadku, čl. 8 Civilného sporového poriadku, pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t. j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana. Povinnosťou súdu je v prejednávanych prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I. ÚS 50/04).

12. V predmetnom konaní bolo podstatné, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal reálne odovzдание sumy 3.000,- eur na účel zaplattenia kúpnej ceny alebo jej časti v súvislosti s predajom garáže.

13. Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

14. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Poprad, odbor kriminálnej polície H.: I./X-XXX-XX-XXXX súd v zmysle § 162 Civilného sporového poriadku zamietol. Podľa názoru súdu pre právne posúdenie veci nebolo potrebné prerušiť konanie do právoplatného skončenia trestného konania začatého na podnet žalovaného.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

16. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho druhému výroku o zamietnutí žaloby a závislom výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

17. V dôvodoch svojho odvolania mal za to, že súd nekriticky uveril výpovediam najbližších príbuzných žalovaného, z ktorých nikdy nevyplývalo, že žalobca akýmkoľvek spôsobom do niečoho nútil žalovaného. Naopak, pokiaľ by žalovaný nebol prevzal na dva razy, najprv 1.000,- eur a potom a potom aj 2.000,- eur, nemal by ako 30-ročný dospelý muž stále plne spôsobilý na právne úkony akýkoľvek dôvod uznať neexistujúci záväzok v rozsahu 3.000,- eur. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť ani to, že žalobca požadoval od žalovaného písomné uznanie záväzku, čo žalovaný aj urobil. K veci je dôvodné uviesť, že pri úradnom overení podpisu, v zmysle príslušného právneho predpisu, pokiaľ má overujúca osoba akúkoľvek pochybnosť o zdravotnom stave osoby, ktorý robí alebo uznáva podpis za svoj vlastný, neoverí podpis takejto osoby. Z konania doteraz nevyplývalo, že žalovaný nie je spôsobilý na právne úkony a tiež to, že by naň žalobca vyvíjal nátlak, za čo nemožno považovať také skutočnosti, ktoré sú pravdivé v tomto prípade, že žalovaný nepracoval. V rámci dokazovania nikdy nebolo preukázané, že

by žalobca nútil overiť podpis u úradnej autority z dôvodu, že by naň mal žalobca vyvíjať nátlak v tom zmysle, že pokiaľ neuvedie svoj podpis, tak oznámi matke žalovaného, že ten nepracuje, preto nemožno ani uvažovať o akejkolvek protiprávnej vyhrážke žalobcu smerom k žalovanému, ako to nesprávne interpretuje súd prvej inštancie.

18. Nakoľko žalovaný iba tvrdil, že nedošlo k odovzdaniu peňazí a nevyvrátil celý súbeh udalostí, ktoré viedli ku dvom uznaniam peňažného záväzku, najprv v časti 1.000,- eur a potom po obdržaní 2.000,- eur, sumárne 3.000,- eur, nemožno tvrdiť, že žalovaný neprijal od žalobcu 3.000,- eur.

19. Podľa odvolateľa, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, dosiahol by sa nežiadúci stav, ktorý by obdobné konanie žalovaného zabezpečujúceho si finančné prostriedky bez primeraného plnenia alebo výkonu práce, všetko opierané o domnelý strach z osoby, ktorá žalovanému, žijúcemu dlhodobo záhaľčivým spôsobom života, poskytla alebo poskytne finančné prostriedky.

20. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové konanie alebo zmenil a priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy.

21. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu sa stotožnil s obsahom odvolaním napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie, aj keď bol zo strany žalobcu neustále zavádzaný a klamaný, rozhodol predmetnú vec správne, pričom žalobca vo svojom odvolaní účelovo vytrháva z kontextu jednotlivé skutočnosti uvádzané na pojednávaniach žalovaným, ako aj svedkami a účelovo obchádza skutočnosti uvádzané žalovaným a svedkami. Žalovaný vyčerpávajúco popísal priebeh udalostí, ktoré sa medzi ním a žalobcom odohrali a predložil dôkazy, že tieto a prežil a nevyfabuloval si ich tak ako žalobca, ktorý si sám svojimi lžami privodil procesný neúspech. Súd prvej inštancie v konečnom dôsledku uveril tvrdeniam svedkov, ktorých žalobca sám navrhol, predovšetkým ide o svedka J. T., ktorý vo svojej výpovedi sám neštandardné správanie žalovaného popísal. Žalobcovi psychické rozpoloženie žalovaného a jeho nepriaznivá životná situácia vyhovovali a žalovaného bez akéhokoľvek škrupulí žalobca využíval na vlastné obohatenie sa. Ak teraz žalobca namieta správanie sa žalovaného, zostáva otázkou prečo s ním po celý čas „obchodoval“ tým viac, keď žalovaného poznal len krátko.

22. Podľa žalovaného je nevyhnutné podotknúť, že úradná osoba, ktorá osvedčuje podpisy neposudzuje zdravotný stav prítomných osôb a vôbec nemá vedomosť, aké okolnosti prechádzali osvedčeniu podpisu, Taktiež pre konštatovanie neplatnosti právneho úkonu nie je nevyhnutné obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. S poukazom na uvedené preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

23. K uvedenému vyjadreniu žalovaného žalobca svoje vyjadrenie nepodal.

24. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné.

25. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

26. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

27. K námietke o nesprávnom právnom posúdení (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

28. K namietanému porušeniu ust. § 365 ods. 1 písm. h), a to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd uvádza, že táto námietka žalobcu nebola zo spisu zistená, keď navyše žalobca túto svoju odvoláciu námietku podanú v odvolaní nijako bližšie (s výnimkou jej paragrafového znenia) nekonkretizoval, keď nijako bližšie nezdôvodnil, prečo súdom prvej inštancie aplikované ust. § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka sú aplikované nesprávne, v prípade neuviedol z akého právneho posúdenia veci má súd prvej inštancie vychádzať.

29. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

30. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

31. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.,) Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). (z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. 3Cdo/204/2009)

32. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nekriticky uveril výpovediam najbližších príbuzných žalovaného a že žalobca žalovaného do ničoho nenútil, ako aj k argumentácii úradne overeným podpisom žalovaného na doklade o prevzatí platby, odvolací súd uvádza, že tvrdenie žalobcu ohľadom platieb predchádzajúcich vystaveniu potvrdenia o prevzatí platby pôsobí pre odvolací súd, rovnako ako pre súd prvej inštancie, viac ako nedôveryhodne. Žalobca ako podnikateľ s dlhoročnou praxou namiesto toho, aby tieto peniaze previedol na účet žalovaného (čo by samo o sebe bolo nespochybniteľný dôkaz o poskytnutí týchto finančných prostriedkov žalovanému) podľa svojho tvrdenia poskytol v hotovosti v jednotlivých platbách po 1.000,- eur a až poslednú platbu podmienil overením podpisu žalovaného na potvrdenie o prevzatí platby. Namiesto toho, aby žalobca tieto finančné prostriedky previedol na účet žalovaného s uvedením účelu platby (kúpa garáže) najskôr žalovanému dňa 26.5.2020 poskytol zálohu 1.000,- eur, potom podľa svojho tvrdenia mu opätovne poskytol v hotovosti 1.000,- eur, a to rovnako ako pri prvej platbe bez prítomnosti tretích osôb a rovnako tretiu platbu vo výške 1.000,- eur poskytol žalobca žalovanému taktiež v hotovosti bez prítomností tretích osôb. Navyiac z uvedeného dokladu o prevzatí platby nijako nie je zrejmé prečo túto hotovosť mal žalobca poskytnúť žalovanému ako nevlastníkovi predmetnej garáže a nie priamo jej vlastníčke, keď ako podnikateľovi mu muselo byť zrejmé, že žalovaný mu žiaden príslub odpredaja garáže, ktorú nevlastní, dať nemôže.

33. Navyiac z predloženej SMS komunikácie strán sporu je zrejmé nielen to, že žalobca v tejto komunikácii vystupoval dominantne a žalovaný submisívne, ale napokon aj z výpovede samotného žalobcu vyplýva, že žalovaný potom ako sa mu zveril, že de facto sa v predmetnej garáži ukrýva pred vlastnými rodičmi, aby títo nezistili, že nepracuje, je ľahko ovplyvniteľný a psychicky labilný, čo napokon vyplýva aj zo skutočností, že žalovaný žalobcovi odovzdal viacero vecí vrátane motorových vozidiel, ktoré nevlastnil. O tom, že sa žalovaný zaviazal predat' garáž žalobcovi pod nátlakom za použitia bezprávnej vyhrážky, ktorým pôsobil na psychiku žalovaného, napokon svedčí aj tá skutočnosť, že v tom čase mala táto garáž trhovú cenu 12.000,- eur a žalovaný sa ju zaviazal odpredať za sumu 3.000,- eur, t. j. predstavujúcu len 1 jej trhovej hodnoty.

34. Skutkový dej tvrdený žalobcom, a to, že ako podnikateľ s dlhoročnou podnikateľskou činnosťou poskytol nemajetnej osobe ukrývajúcej s v garáži v hotovosti a bez prítomnosti akéhokoľvek svedka finančnú sumu 3.000,- eur, pôsobí viac ako nevierohodne, ba pre odvolací súd až groteskne, keďže muselo byť zrejmé, že žalovaný je úplne nemajetný, je nezamestnaný a rozpredáva veci z tejto garáže. Odvolací súd preto neuveril takémuto tvrdeniu žalobcu, keď navyiac zo znaleckého posudku znalkyň D. M. U., znalkyne z odvetvia psychiatria a C. V. N., znalkyne z odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých vo veci psychiatrického a psychologického vyšetrenia žalovaného z jeho záveru vyplýva, že u žalovaného nebol zistený sklon ku fabuláciám a snahám skresľovania skutočností vo svoj prospech. Ako motivácia k jeho výpovedi sa znalkyniam javilo morálne hľadisko snaha o dosiahnutie spravodlivosti. Zároveň podľa záverov znalkyň je vysoko nepravdepodobné, aby žalovaný interpretoval skutočnosti, ktoré sa stali bez toho, aby ich ako také minimálne v ich jadre prežil, keď nebol zaznamenaný žiaden zmysluplný dôvod, ktorý by závažným spôsobom spochybňoval výpoveď žalovaného v tom smere, že by si ním uvádzané skutočnosti žalovaný vymyslel. Zároveň znalkyne žalovaného charakterizovali ako emočne nezrelú osobnosť, významne sociálne naivného s narušeným zmyslom pre objektívnu realitu s popredím značne zníženým sebahodnotením a oslabenou racionálnou kontrolou správania, ktoré vykazuje znaky submisivity. Vo vzťahových väzbách konštatovali znalkyne u žalovaného odklonu od sociálnych kontaktov, závislosť na okolí a citovú inhibovanosť. V prežívaní mal žalovaný úzkostné a neisté nastavenie so snahou sa vyhnúť konfliktom. Z vyššie uvedenej SMS komunikácie, znaleckého posudku, výpovede svedkov, ba výpovede aj samotného žalobcu, preto nepochybne vyplýva, že skutkový dej, tak ako ho popísal žalovaný, podľa ktorého žalobca využil jeho naivitu, dôverčivosť na to, aby po tom čo sa mu zveril a ako ľahko ovplyvniteľného, submisívneho pod vyhrážkou, že toto správanie žalovaného (t. j., že nechodí do práce) prezradí jeho rodičom, začal na žalovaného sústavne tlačiť na čo mu žalovaný postupne odpredával veci nachádzajúce sa v garáži, vrátane vecí, ktoré nevlastnil a dvoch motorových vozidiel svojej priateľky. Pre uvedený dôvod si žalobca vymohol na žalovanom aj príslub žalovaného zabezpečiť odpredaj garáže za jej zlomkovú cenu. Pre vyššie uvedené skutočnosti preto považoval odvolací súd tvrdenia žalovaného za pravdivé a zodpovedajúce skutočnostiam. Uvedenému napokon svedčí aj okolnosť, keď už žalovaný nemohol ďalej v tejto činnosti pokračovať a z obavy, že rodičia zistia čo urobil, sa žalovaný reálne pokúsil o samovraždu načo bol následne hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v F..

35. V danom prípade preto odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu, na ktorý vo svojom odvolaní poukazoval žalobca. S poukazom na uvedené preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane závislého výroku o trovách prvoinštančného konania.

36. Prvý výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania, nebol napadnutý žiadnom z procesných strán, preto ani nebol predmetom tohto odvolacieho prieskumu a ako taký nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v celom rozsahu, o výške ktorých v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie prostredníctvom súdneho úradníka.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).